

Morile Banatului

Patrimoniul mulinologic din județul Timiș

un proiect

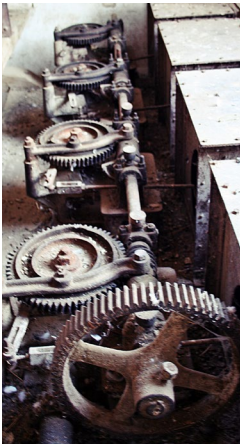

Timișoara
decembrie 2021

finanțat de

Consiliul
Județean
Timiș

Morile Banatului

Este uimitor să realizezi că, acum un secol, în fiecare sat din județul Timiș exista cel puțin o moară de cereale. Ceea ce este greu de imaginat este și varietatea acestora, de la mori țărănești, tip râșnițe, până la diferite mori de apă, mori de vânt, mori cu tracțiune animală, ajungând la morile mari industriale care prelucrau tone de cereale în fiecare zi

Deși erau parte din viața cotidiană acum zeci de ani, astăzi, morile fac parte dintr-un trecut îndepărtat și încep să dispară treptat. Încet, din cauza concurenței, a noilor norme, a dificultăților de a distribui marfa, morile vechi se sting încet, una câte una. Cele câteva rămase

în peisajul bănățean mai sunt ținute în viață de morari pasionați, care se zbat să mențină în viață aceste monumente industriale. Cu toate acestea, morile de cereale, împreună cu poveștile lor, legate de istoria industrială a fiecărui sat în parte, ar trebui să fie un punct de reper al identității locale.

Din acest motiv ne dorim ca prin acest proiect, să creăm condițiile ca în viitor, aceste monumente industriale să fie păstrate și valorificate, dacă nu în scopul inițial, măcar să fie reconvertite sau folosite în scop turistic, așa cum se întâmplă cu multe monumente de acest gen, în Occident.

Stefan Jäger - Jimbolia, vedere dinspre nord, cu Moara Prohaska în partea dreaptă
Sursa: jaeger.banater-archiv.de

Motivație

Proiectul nostru s-a născut din dorința de a înțelege care este astăzi patrimoniul mulinologic al Banatului, câte mori de cereale se mai păstrează în județul Timiș și care este starea lor de conser-

vare, în acest moment. Ne-am dorit să facem o inventariere a morilor existente în Timiș, să le documentăm fotografic și, acolo unde a fost posibil, și istoric.

**Moara
Nițchidorf**

**noiembrie
2009**

**noiembrie
2021**

Istoria industrială a județului Timiș este una importantă, iar patrimoniul industrial care a supraviețuit, deși foarte valoros, se află într-o stare de conservare precară, riscând să dispară definitiv sub presiunea modernizării și a reconvertirii economice.

Un segment important al acestui patrimoniu industrial îl reprezintă morile de cereale (de măcinat făină), cândva prezente în aproape toate localitățile mari ale județului, din care se mai păstrează, și azi, câteva zeci.

Deoarece nu exista o evidență a acestor mori, am considerat important ca să putem înțelege amploarea acestui patrimoniu, să realizăm o inventariere, o evidență clară a morilor de cereale existente pe teritoriul județului Timiș.

Morile au fost identificate, inventariate și sunt acum readuse în atenția publicului, alături de istoria lor, acolo unde a fost posibil acest lucru.

Nu trebuie neglijată valoarea arhitecturală a morilor care prezintă expresii vizuale tipice curentelor epocii. Cu toate că există mori valoroase din acest punct de vedere (Jimbolia, Sănnicolau Mare, Periam etc.), niciuna nu este protejată de lege, prin includerea lor în lista monumentelor istorice.

De asemenea, trebuie atrasă atenția și asupra pericolului cu care se confruntă aceste monumente. Deseori, starea lor juridică este incertă și, odată ce nu mai sunt în funcțiune, ele devin pradă hoților, după care, distrugerea lor este iminentă.

Rezultate

În perioada septembrie-noiembrie 2021, membrii Asociației Acasă în Banat au realizat o cercetare pe teren pentru identificarea tuturor morilor de cereale existente în județul Timiș, atât cele care sunt încă în funcțiune, cât și cele care sunt oprite. Toate morile au fost localizate GPS, au fost fotografiate și au fost incluse într-o bază de date care este publică. Suplimentar, a fost desfășurată și o investigație legată de istoricul acestor clădiri, în documente și monografii, precum și la fața locului, acolo unde a fost posibilă colectarea unor mărturii prin viu grai.

Una dintre primele probleme sesizate a fost dispariția morilor (cele nefuncționale) din memoria colectivă a comunității. Dacă o clădire nu mai este folosită, istoria ei se șterge în câțiva ani, iar localnicii nu o mai percep ca și moară, astfel încât nu mai cunosc informații despre aceasta, și, uneori, nici nu mai reușesc să indice clădirea în sat.

O altă problemă pe care am regăsit-o răsfoind monografiile satelor din Banat, este că aceste lucrări nu abordează deloc sau aproape deloc latura economică a localității, iar prezența morilor este menționată doar tangențial, cu toate că în jurul acestora roia toată comunitatea, fiind sursa de făină pentru pâinea cea de toate zilele. Pentru noi, acești doi factori au îngreunat destul de mult documentarea istorică.

În cadrul proiectului au fost identificate

85 de mori în județul Timiș. La acestea s-ar putea adăuga și moara cu tracțiune animală din Sânpetru Mare, amplasată din 1977 la Complexul Național Muzeal Astra din Sibiu, singura de acest gen

păstrată și conservată la noi în țară.

În total, în județul Timiș sunt **14 mori de cereale în funcțiune** (n.r. în 2021), în timp ce restul de **71 nu funcționează**.

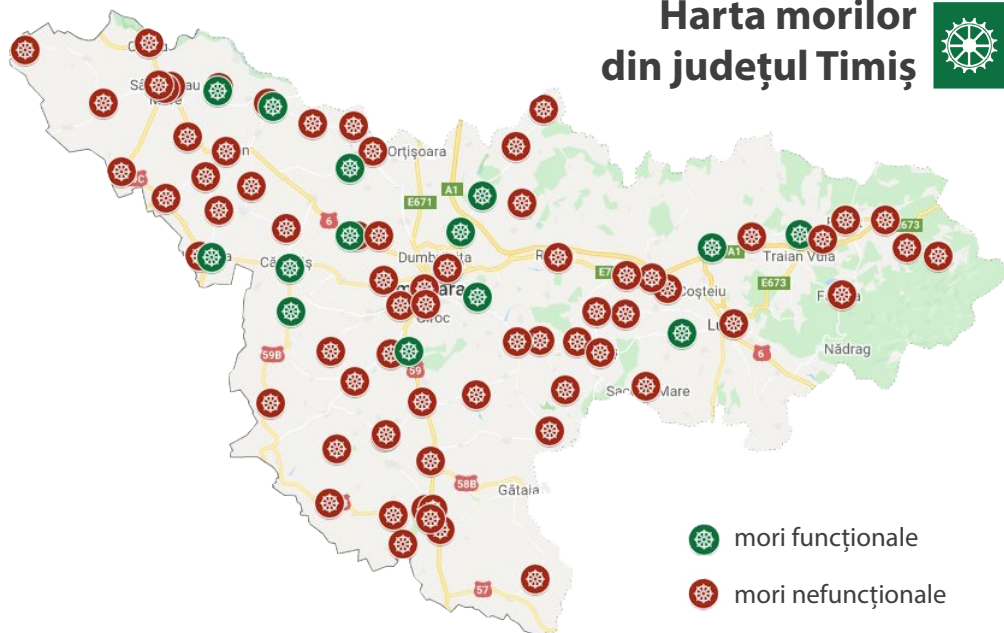
Acestea din urmă se află în diferite stări de conservare, câteva dintre ele putând fi repuse în funcțiune fără mari dificultăți, iar – la polul opus, unele care se află în stare avansată de degradare, fiind necesară o intervenție rapidă pentru a le pune în siguranță.

Deși industria morăritului din Banat nu mai are aceeași amploare ca și la începutul secolului trecut, clădirile impuținabile pot fi salvate pentru a fi puse în valoare, oferindu-le alte destinații, așa cum se regăsesc în Timiș mai multe clădiri ale unor foste mori care au fost reconvertite, fiind astăzi locuințe sau spații comerciale.

Mai multe detalii:

acasainbanat.ro/morile-banatului

Harta morilor din județul Timiș

14 Mori funcționale

Baliu
Becicherecu Mic
Cărpiniș
Cenei

Giarmata
Hodoș
Jimbolia
Mănaștur

Moșnița Veche
Periam
Pișchia
Saravale

Satchinez
Șag

71 Mori nefuncționale

Alioș
Bacova
Banloc (2)
Bărăteaz
Beba Veche
Becicherecu Mic
Belinț
Bencecu de Sus
Bethausen
Bulgăruș
Buziaș
Cenad
Chevereșu Mare
Chizătău
Ciacova (2)
Clopodia

Comloșu Mare
Denta
Deta (3)
Diniaș
Drăgoești
Dudeștii Noi
Dudeștii Vechi
Dumbrava
Făget
Fărășești
Fârdea
Fibiș
Gelu
Giera
Gottlob
Grabaț

Hitiaș
Ictar-Budinț
Ilecea Mare
Iohanisfeld
Jebel
Jimbolia
Liebling
Lovrin
Lugoj
Margina
Nițchidorf
Parța
Peciu Nou
Periam
Recaș
Românești

Rudna
Sacoșu Mare
Sacoșu Turcesc
Saravale
Săcălaz
Sânnicolau Mare
(3)
Teremia Mare
Timișoara (6)
Tomnatic
Tormac
Variaș
Voiteg

Istoric

Peisajul satelor din câmpia Banatului era complet diferit acum un veac. Erau pe alocuri mori mari, care scoteau fum și aburi, din loc în loc - mori de vânt cu palete ce se roteau, pe Mureș pluteau mori pe apă, în timp ce la marginea satelor, cai bătrâni erau puși la lucru să învârtă axul morii să se macine făina.

Moară în Fabric

Moara era cândva o componentă fundamentală din angrenajul economic al localităților, în Banatul de câmpie, fiind locul unde se prelucra unul dintre produsele de bază al țaranului, grâul.

Moara din Săcălăz

Într-o regiune cerealiară ca Banatul, măcinarea cerealelor era o activitate economică extrem de importantă.

În secolele al XVIII-lea și al XIX-lea, în Banat, cele mai multe sate aveau câte-va mori de cai, mori de apă sau mori de vânt, de capacități mici, în funcție de

condițiile hidrografice, de climă și relief. Deja, de la finalul secolului al XIX-lea, erau construite primele mori cu aburi, însă la începutul secolului al XX-lea, această industrie cunoaște o expansiune, fiind instalate utilaje cu capacități mari de producție.

Produsele erau folosite în principal pentru nevoile sătenilor și a fabricilor din jur, dar morile mari vindeau în tot Imperiul Austro-Ungar. Industria este naționalizată în 1948, iar după 1990, morile se închid treptat.

Moara din Recaș

Ce calități trebuie să aibă un bun morar?

„Trăbă să ai simț de mână, să ai miros, să ai auz! Tu când intri în moară tre să știi - mere moara bine sau nu mere bine. Și mirosul. Și gustul trebe să ai, tu trăbă să ai de toate! Tu pe fiecare om care ai în tură, tu trăbă să știi și starea lui de aici, dar trăbă să știi și starea lui de acasă, să îl cunoști și pe dinuntru, și pe dinafară și așa să vorbești cu el, cum îi place lui, și atunci ai oameni!”

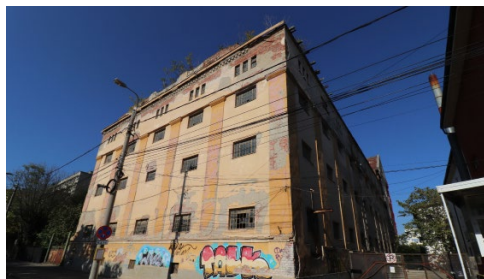
Peter Klein, morar

Morile de valoare istorică excepțională

Moara Prohaska din Timișoara - cea mai veche moară pe abur din Banat

Pe locul unei mori mai vechi, în 1869 a fost construită de către *Asociația Bănățeană pentru Mori Artificiale* - prima moară sistemică, pe Bega. Din 1880 și până în 1909, ea funcționează ca o filială a Morii „Elisabeta” din Budapesta.

În 1909 este cumpărată de Eduard Prohaska Jr. care decide să o modernizeze și să o extindă. În perioada interbelică purta numele de „Moara Timișoreana S.A.”, dispunea de o linie ferată industrială, ce funcționa în interior. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, un

corp al morii este grav afectat. Moara devine proprietatea statului după naționalizarea din 1948, și continuă să funcționeze până în anii 90, când este închisă.

Moara Prohaska din Jimbolia - cea mai veche moară în funcțiune

Construită în 1880 de către doi investitori din Jimbolia, moara furniza, la sfârșitul secolului al XIX-lea, făină în tot imperiul Austro-Ungar, de la Viena, până la Linz, de la Sarajevo, până la Mostar. Moara a fost achiziționată în 1928 de familia industriașilor Prohaska, ce au decis să o modernizeze. Moara a fost naționalizată și privatizată, ea a continuat să macine până astăzi.

Moara Prohaska din Sânnicolau Mare - una dintre cele mai impunătoare din Banat

Moara a fost construită în 1880 și a fost deținută de Bayer. În 1900, moara a fost cumpărată de familia industriașilor Prohaska. Din cauza unui incendiu din 1923, care a afectat destul de grav moara, Prohaska decide să extindă clădirea și să o modernizeze în timpul reconstrucției.

În anii 20, moara furniza curent electric pentru casele din Sânnicolaul Mare și Sânnicolaul German, dar și pentru ilumi-

natul stradal. Moara a fost naționalizată în 1948, și a trecut în proprietatea statului. Ea a fost retrocedată după Revoluție și achiziționată de un investitor privat. Moara a funcționat până în 1995.

Moara de decorticat orez Banloc - *unica moară de orez din țară*

Moara de decorticat orez de la Topolea (actuala comună Banloc) a fost construită la final de secol XIX, de familia contelui Karacsonyi, proprietarii domeniului Banloc.

Moara era acționată hidraulic și măci-

na cu forța apei, a „Canalului Italian” ce folosea apa Bârzavei. Canalul are 11 km lungime, de la Rovinița (în amonte de Deta) și a fost construit la început de secol XIX, de meșteri aduși special din Italia pentru a devia apa din Bârzava și pentru a inunda și goli culturile de orez.

Moara a fost naționalizată în 1948, și a mai funcționat câțiva ani. Ea a fost oprită și dezafectată definitiv în 1978, după care piesele din interior au fost fie dezasamblate, fie distruse de intemperii. Astăzi clădirea este în proprietate privată.

Moara de apă Balint - *singura moară de apă funcțională din județul Timiș*

În 1902 se construiește iazul peste Bega, canalul și moara care va fi pusă în mișcare de forța apei. În 1940, moara aparținea colonelului Dimitrie Petrescu Tocineanu și a avut de suferit pe urma unui incendiu, dar ca printr-un miracol, a fost afectată doar o încăpere a morii, fără ca incendiul să ajungă la mecanismele principale.

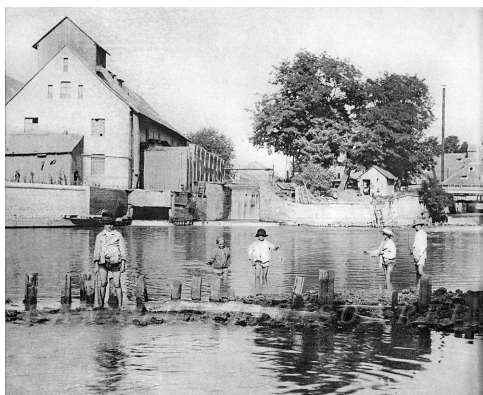
În 1948, prin legea naționalizării, moara a intrat în patrimoniu statului, iar după Revoluție, clădirea a fost abandonată și a suferit mai multe distrugerii. În 2008, ea a fost cumpărată de familia Meszaros, care a decis să o repună în funcțiune.

Proprietarul, Petru Meszaros a restaurat pieselor din interior, le-a înlocuit pe cele deteriorate, iar astăzi este singura moară de apă funcțională din județul Timiș.

Morile de apă

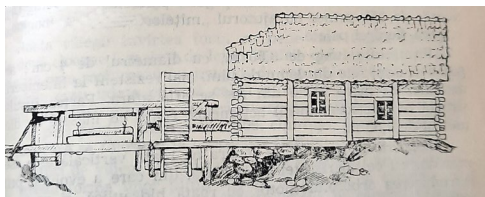
Încă din Evul Mediu și până la începutul secolului XX, morile pe apă au fost o prezență uzuală în peisajelor așezărilor timișene. Dacă în zonele de munte predominau instalațiile țărănești din lemn, cu ciutură sau roți verticale, pe măsură ce cursul râurilor înaintau spre câmpie, dimensiunea morilor a fost tot mai mare, pentru a fructifica debitul mare al apei în detrimentul forței mai scăzute de la munte.

Mori de apă au existat la Timișoara (în Fabric - *foto, sus*), Lugoj sau Deta, la Ciacova (pe vechiul curs al Timișului, azi Timișul Mort), Șag sau Nițchidorf. Oamenii le-au construit peste tot unde existau cursuri de apă cu un debit su-

ficient cât să pună în mișcare instalația de măcinat cel puțin câteva luni pe an (în sezonul ploios). Un astfel de exemplu sunt morile de pe Aranca, la Dudeștii Vechi, unde localnicii au reușit cu mari eforturi să capteze apa și să o folosească la cele câteva mori de apă din sat.

Spre sfârșitul secolului XIX, în industria morăritului din Banat pătrunde, pe scară largă, motorul cu abur. În orașe și în satele mari apar tot mai multe mori pe abur (în germană „*dampfmühlen*”), de dimensiuni tot mai mari, cu randament ridicat, dotate cu site și valțuri moderne, producând făină de calitate net superioară. Apariția lor a dus la dispariția rapidă a morilor mici, pe apă, cu randament scăzut și funcționare sporadică, aflate în imposibilitatea de a face față concurenței. În schimb, acolo unde a fost rentabil, au fost construite mori mai mari, cu turbine metalice moderne și canale de aducțiune de mari dimensiuni, capabile să fructifice debite mari. Și aceste mori aveau să piardă în fața concurenței morilor cu motor diesel, sau electrice și au fost închise sau, în cel mai bun caz, s-a renunțat la propulsia hidraulică și au fost reconvertite pe motoare similare concurenței.

Schița morii cu roată verticală de la Poieni, azi dispărută

Moara de decorticat orez „Carolina”, ulterior „Banloc” din satul Topolea (azi dispărut)

Potrivit unei evidențe realizate de Muzeul Astra din Sibiu la începutul anilor 60, în bazinul Begăi mai existau 25 de mori de apă, dintre care 7 cu ciutură, 12 cu roată verticală și 6 cu turbină. Alte mori pe apă mai existau în bazinele inferioare ale Timișului, Bârzavei sau Pogănișului, însă în aceste areale dispariția lor a fost mai rapidă și accentuată, datorită lucrărilor de regularizare, îndiguire și asanare în scopul măririi suprafeței agricole și îmbunătățirii sistemelor de irigații.

De-a lungul deceniilor 1960 - 1990, morile pe apă mai mari sunt reconvertite, altele sunt desființate și chiar demolate pur și simplu, iar cele mai mici dintre

ele lăsate în paragină, urmând să fie distruse complet de intemperii sau de viituri. Supraviețuiesc, cu mari dificultăți, morile din bazinele superioare, cu precădere aflate în județul vecin, Caraș-Severin.

Moara Șpănească Lugoj

Moara de la Topleț, Muzeul Satului Bănățean Timișoara

Nouă mori care au funcționat pe apă mai există în prezent în județul Timiș, astfel: moara de decorticat orez de la Banloc, Moara de la Balinț (singura funcțională), morile pe apă de la Făget, Mănăștur și Chizătau (reconvertite), moara cu roată verticală de la Fărășești (nefuncțională), precum și cele trei mori țărănești aduse din Caraș-Severin și amplasate în Muzeul Satului din Timișoara.

Moara de la Balinț, singura moară pe apă funcțională din județul Timiș

Morile de vânt

*Stefan Jäger - Margine de sat cu moară de vânt
Sursa: jaeger.banater-archiv.de*

Una din cele mai enigmatice prezențe din peisajul Banatului de câmpie o constituie moara de vânt, dispărută nu doar fizic ci și din mentalul colectiv.

Consultând documentele de arhivă și istoriile locale, am descoperit că, dimpotrivă, în Banatul de câmpie, existau numeroase mori de vânt, însă puține detalii sau fotografii au supraviețuit până astăzi. În general erau mori de tip olandez construite de meșteri specializați. În Ungaria, astăzi încă se mai păstrează câteva exemplare.

Din arhivele consultate, am regăsit că au existat mori de vânt la Timișoara-Freidorf, Jimbolia, Receaș, Variaș, Lenauheim, Beba Veche, Tomnatic, Cărpiniș, Sânpetru Mare. Despre moara de vânt din Cărpiniș, care apare și într-o pictură de Stefan Jäger, istoria locală spune că a ars în 1930.

Ultimele mori de vânt din Timiș ar fi fost demolate în 1950 (Variaș) și 1952 (Sânpetru Mare).

În mod evident, istoria morilor de vânt

Moara de vânt a familiei Wilhelm din Lenauheim, 1914 (sursa: lenauheim.de)

din Banat este insuficient cercetată și de aceea ne propunem ca în anii următori să facem mai multe demersuri în acest sens.

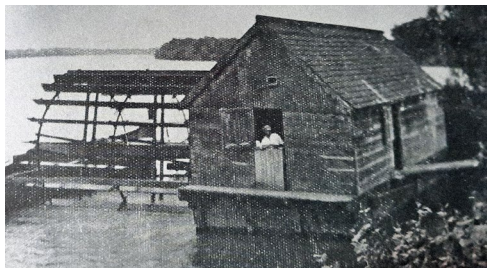
Variaș

Cărpiniș

Morile plutitoare

Râul Mureș a era plin de mori plutitoare, în urmă cu 150 de ani. Instalațiile erau mânuite de morari-navigatori pricepuți, care se chinuiau să prindă cei mai buni curenți pentru a măcina eficient. Chiar dacă randamentul lor era scăzut, ele erau eficiente și acopereau nevoile locuitorii din satele de pe malul râului. Din cauză că încurcau circulația pe Mureș, autoritățile au decis să interzică aceste instalații pe râu. Unii morari și-au construit mori în satele lor, astfel că morile plutitoare au fost demontate și au devenit istorie.

Mori plutitoare la Periam

Morile cu cai

În zona de câmpie, unde apa era puțină, principala moară de măcinat cereale la mijlocul secolului al XVIII-lea a fost cea cu tracțiune animală, trasă de cai. Odată cu colonizarea șvabilor, satele nou înființate au fost prevăzute de la început cu locuri pentru morile cu tracțiune animală, trei sau patru, amplasate în colțurile localităților. Pentru folosirea morilor se plătea anual o taxă, însă mai târziu, după 1820, acestea devin proprietăți private.

Morile erau de tip râșniță, puteau să producă o cantitate mică de făină și aceasta era de o calitate slabă. Apariția marilor mori de cereale, la sfârșitul secolului XIX și începutul secolului XX, face ca aceste mori să își piardă utilitatea și să fie demolate de proprietari.

Totuși, aceste mori cu cai s-au mai regăsit în satele bănățene până în anii 1940,

Stefan Jäger - Moara cu cai
sursa: jaeger.banater-archiv.de

fiind folosite pentru măcinat făină de porumb sau cereale pentru animale și păsări.

Ultima moară cu tracțiune animală din Banat, **moara de la Sânpetru Mare** a fost demontată, restaurată și mutată la Sibiu în Complexul Național Muzeal Astra, în 1977, unde poate fi vizitată și astăzi.

Portret de morar

Peter Klein este un om pasionat, care la cei 90 de ani ai săi, ar putea să regleze cu ochii închiși, valțurile morii. Născut în 1931, la Sânnicolau Mare, al doilea dintr-o familie cu 5 copii, Peter Klein a fost nevoit să lucreze de la 13 ani. Tatăl său, morar înainte de război, a avut o moară plutitoare pe Mureș, dar a fost deportat în Rusia în 1944 și de acolo nu s-a mai întors. Își aduce aminte cu lacrimi în ochi că la numai 13 ani, a rămas cel care era nevoit să își întrețină familia.

Timp de 3 ani a lucrat din greu, „la sifon”, în saci transporta și livra recipientele de gaz pentru sifon pe la casele mari. Cu această ocazie l-a întâlnit pe Eduard Prohaska, cel mai mare proprietar de mori din Banat, ce locuia în conacul de lângă Moara Mare din localitate.

Spre bucuria lui, a fost primit la Moara Bachmann din Sânnicolau Mare, iar în 1 iulie 1947, a pășit pentru prima dată în moară, ca ucenic. Acolo chiar s-a simțit ca într-o familie și, cu toate că lucra câte 12 ore pe zi și făcea de toate, de la curățat moara până la transportat sacii, i-a plăcut tare mult.

Un an mai târziu, a intrat și la școala de morari, din Sânnicolau Mare și trei ani a muncit pe brânci, ca să meargă și la moară, și la școală, ca să obțină **diploma de morar**.

Chiar dacă moara Bachmann, împreună cu celelalte din Sânnicolau, a fost

naționalizată în 1948, el a continuat să facă școala și să lucreze în paralel, așadar a fost avansat și a ajuns calfă. În 1956, după cei 3 ani obligatorii de armată, Peter Klein a revenit la Sânnicolau și în scurt timp, fost chemat să lucreze la Moara Mare, fostă Prohaska (*foto copertă*). 34 de ani a lucrat aici, fără întrerupere, iar în 1990 s-a pensionat.

Peter Klein a fost unul dintre șefii de tură de la Moara Mare, dar punea mâna la nevoie și la cărat saci cu făină sau târâte, și la adus grâu, și era deseori trimis pe la alte mori pentru a le verifica și pentru a le repara. Încă știe cu exactitate ce tip de valțuri existau, ce capacitate aveau, este o adevărată enciclopedie vie nu doar pentru morile din Sânnicolau, ci și pentru celelalte din jur, care i-au trecut prin mână.

Asociația Acasă în Banat și morile Banatului

2019

- 6 septembrie: startul proiectului „Țara Morilor de Apă”, cu scopul de a identifica morile de apă din Banatul de Munte și finanțat de CJCS;
- septembrie - decembrie: peste 10.000 km parcurși pentru identificarea morilor;
- 13 decembrie: anunțarea rezultatelor: 243 mori identificate în Caraș-Severin; lansarea lucrării „Țara Morilor de Apă”.

2020

- 24 februarie: Asociația Acasă în Banat devine membră TIMS (The International Molinological Society)
- 29 februarie: prima moară țărănească renovată la Sasca Montană (CS);
- 8 iulie - lansarea proiectului „Salvăm Morile de Apă” în parteneriat cu Fundația Orange;
- 17 - 19 iulie: renovarea a patru mori de apă din localitatea Gârnic (CS)
- 21 - 23 august: renovarea a patru mori de apă din Șopotu Vechi (CS)
- 16 - 18 octombrie: renovarea a trei mori din Pârvoava (CS)
- 7 noiembrie: renovarea unei mori de apă din Șopotu Vechi
- 8 decembrie: închiderea proiectului „Salvăm Morile de Apă”

2021

- 15 aprilie: lansarea proiectului „Hai la Rudăria” în parteneriat cu Fundația Orange
- 14 - 16 mai: prima acțiune în cadrul proiectului „Hai la Rudăria”
- 30 iulie - 1 august: a doua acțiune în cadrul proiectului „Hai la Rudăria”
- 17 septembrie: startul proiectului „Morile Banatului” finanțat de CJT
- 17 - 18 septembrie: a treia acțiune în cadrul proiectului „Hai la Rudăria”
- 19 septembrie: lansarea oficială a traseului celor 22 mori de apă din Rudăria
- septembrie - decembrie: peste 2000 km parcurși pentru identificarea morilor din Timiș
- 13 noiembrie: renovarea unei mori de apă din Feneș (CS)
- 2 decembrie: anunțarea rezultatelor proiectului „Morile Banatului”.

asociația
acasă în banat

Consiliul
Județean
Timiș

Asociația Acasă în Banat

CIF: 39329018,

Reg. Fundații și Asociații 2/27.04.2018

Adresa: sat Valeapai, nr. 134, Caraș-Severin

Punct de lucru: str. Ion Ghica, nr. 1, ap.3,

Timișoara

tel. 0748918091

email: acasainbanat@gmail.com

<http://www.acasainbanat.ro>

[fb.com/acasainbanat](https://www.facebook.com/acasainbanat)

Banca Transilvania:

Cont LEI: RO26BTRLRONCRTOP53069801

Cont EURO: RO11BTRLEURCRTOP53069801

SWIFT/BIC: BTRLRO22

OTP Bank:

Cont LEI: RO80OTPV190001300530RO01

PayPal: acasainbanat@gmail.com

Revolut: 0748918091